

21. 263/99 }
524/98 } VS
+ přičin - VS

Ministerstvo zemědělství
POZEMKOVÝ ÚŘAD BRNO
Traťová 8, 619 00 Brno

Naše značka: 3239/92/31 – RNP, RN

Vyřizuje: Mgr. Ludmila Nebeská

V Brně dne: 2.12.2003

Toto rozhodnutí bylo právně moudré
dne 2.12.2003

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Účastníci řízení:

1. **STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO – Magistrát města Brna,**
se sídlem Dominikánské nám. 1, Brno, zast. primátorem RNDr. Petrem Duchoněm
- osoba povinná
2. B a S, r.č. , bytem
zast. opatrovníkem panem J S, bytem
- zast. panem JUDr. Filipem Horákem, Radnická 11, 602 00 Brno
- osoba oprávněná
3. a) B a S, bytem L, Velká Británie
b) T a K, bytem Velká Británie
c) F a K, bytem
- všichni zast. panem Vratislavem Pechotou Jr., Esq., 225 West 34th Street, Suite 1806,
New York, N.Y. 10122, USA
4. **POZEMKOVÝ FOND ČR, Praha 1, Ve Smečkách 33**
územní pracoviště pro Brno-město a Brno-venkov
Hroznová 17, 603 00 Brno
IČO: 45 79 70 72

Věc: Vydání rozhodnutí o vlastnictví k nemovitosti podle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

ROZHODNUTÍ

Pozemkový úřad Brno jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 19 písm. a) a § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s § 5 a násl. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů a se zákonem č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému

zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o nároku na vydání nemovitosti dle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

rozhodl takto:

I.

paní F S á, r.č.

není vlastníkem

- části pozemku p.č.(PK) 257/1 role o výměře 4098 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemků p.č. 1197/2 ost.pl., 1197/3 ost.pl., 1231/3 ost.pl., 1864 zast.pl., 1865 zast.pl., 2023 ost.pl., 2024 ost.pl., 2118/1 ost.pl., 2125 ost.pl., 2127 ost.pl., 2140 ost.pl., 2142 ost.pl., 2144 zast.pl., 2152 ost.pl., 2165 ost.pl., 2176 ost.pl. a 2461/1 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice
  - části pozemku p.č.(PK) 284 role o výměře 4108 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemků p.č. 1197/9 ost.pl., 1197/12 zast.pl., 1197/13 zast.pl., 1231/3 ost.pl., 1247/127 ost.pl., 1868 zast.pl., 1869 zast.pl., 1877 zast.pl., 1924/1 zast.pl., 2132 zast.pl., 2133 zast.pl., 2137 ost.pl., 2139 ost.pl., 2140 ost.pl., 2152 ost.pl., 2171 ost.pl., 2172 ost.pl., 2173 ost.pl., 2461/1 ost.pl., 2462/2 ost.pl., 2462/5 ost.pl. a 1197/75 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice
  - části pozemku p.č.(PK) 300 role o výměře 2750 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemků p.č. 1197/9 ost.pl., 1197/75 ost.pl., 2132 zast.pl., 2133 zast.pl., 2138/2 ost.pl., 2134 zast.pl., 2138/3 ost.pl., 2138/4 ost.pl., 2461/1 ost.pl., 2462/2 ost.pl., 2469 zast.pl., 2502 zast.pl., 2503 zast.pl., 2504 zast.pl., 2505 zast.pl., 2506 zast.pl., 2507 zast.pl., 2508 zast.pl., 2509 zast.pl., 2510 zast.pl., 2511 zast.pl., 2512 zast.pl., 2513 zast.pl., 2514 zast.pl., 2515 zast.pl., 2516 zast.pl., 2517 zast.pl., 2518 zast.pl., 2519 zast.pl., 2520 zast.pl., 2521 zast.pl., 2522 zast.pl., 2523 zast.pl., 2524 zast.pl., 2525 zast.pl., 2526 zast.pl., 2869 zast.pl., 2908 zast.pl., 1197/69 ost.pl., 1197/70 ost.pl. a 2131 zast.pl., vše v k.ú. Bohunice
  - části pozemku p.č.(PK) 2018 role o výměře 1363 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemku p.č. 1065/2 ost.pl. v k.ú. Bohunice
  - celého pozemku p.č.(PK) 2019 pastva o výměře 72 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemku p.č. 1065/2 ost.pl. v k.ú. Bohunice
  - části pozemku p.č.(PK) 2359/1 role o výměře 3143 m² v k.ú. Lískovec, dle KN část pozemků p.č. 2464/29 ost.pl., 2714/3 ost.pl., 2716/3 ost.pl., 2732/3 ost.pl. a 2464/1 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice
  - části pozemku p.č.(PK) 2295/1 role a části pozemku p.č.(PK) 2295/2 role o celkové výměře 864 m², oba v k.ú. Lískovec, dle KN část pozemků p.č. 2341/1 ost.pl., 1321/10 zast.pl. a 1321/25 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice
- neboť jejich vydání brání překážka ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 229/1991 Sb.

Nárok oprávněné osoby byl však ve správním řízení prokázán. Na základě výzvy oprávněné osoby převede jí Pozemkový fond ve smyslu ust. § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. bezúplatně do vlastnictví jiné pozemky z vlastnictví státu, popř. jí bude poskytnuta

náhrada podle ust. § 16 zákona č. 229/1991 Sb. Lhůta pro podání výzvy k poskytnutí náhrady dle ust. § 16 zákona č. 229/1991 Sb. je 6 měsíců od právní moci rozhodnutí. Podle ust. § 13 odst. 6 a 7 zákona č. 229/1991 Sb. má oprávněná osoba právo na převod jiných pozemků z vlastnictví státu do 2 let od právní moci tohoto rozhodnutí, po uplynutí této doby právo zaniká.

II.

paní

pan

pan

nejsou vlastníky

- části pozemku p.č.(PK) 257/1 role o výměře 4098 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemků p.č. 1197/2 ost.pl., 1197/3 ost.pl., 1231/3 ost.pl., 1864 zast.pl., 1865 zast.pl., 2023 ost.pl., 2024 ost.pl., 2118/1 ost.pl., 2125 ost.pl., 2127 ost.pl., 2140 ost.pl., 2142 ost.pl., 2144 zast.pl., 2152 ost.pl., 2165 ost.pl., 2176 ost.pl. a 2461/1 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice

- části pozemku p.č.(PK) 284 role o výměře 4108 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemků p.č. 1197/9 ost.pl., 1197/12 zast.pl., 1197/13 zast.pl., 1231/3 ost.pl., 1247/127 ost.pl., 1868 zast.pl., 1869 zast.pl., 1877 zast.pl., 1924/1 zast.pl., 2132 zast.pl., 2133 zast.pl., 2137 ost.pl., 2139 ost.pl., 2140 ost.pl., 2152 ost.pl., 2171 ost.pl., 2172 ost.pl., 2173 ost.pl., 2461/1 ost.pl., 2462/2 ost.pl., 2462/5 ost.pl. a 1197/75 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice

- části pozemku p.č.(PK) 300 role o výměře 2750 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemků p.č. 1197/9 ost.pl., 1197/75 ost.pl., 2132 zast.pl., 2133 zast.pl., 2138/2 ost.pl., 2134 zast.pl., 2138/3 ost.pl., 2138/4 ost.pl., 2461/1 ost.pl., 2462/2 ost.pl., 2469 zast.pl., 2502 zast.pl., 2503 zast.pl., 2504 zast.pl., 2505 zast.pl., 2506 zast.pl., 2507 zast.pl., 2508 zast.pl., 2509 zast.pl., 2510 zast.pl., 2511 zast.pl., 2512 zast.pl., 2513 zast.pl., 2514 zast.pl., 2515 zast.pl., 2516 zast.pl., 2517 zast.pl., 2518 zast.pl., 2519 zast.pl., 2520 zast.pl., 2521 zast.pl., 2522 zast.pl., 2523 zast.pl., 2524 zast.pl., 2525 zast.pl., 2526 zast.pl., 2869 zast.pl., 2908 zast.pl., 1197/69 ost.pl., 1197/70 ost.pl. a 2131 zast.pl., vše v k.ú. Bohunice

- části pozemku p.č.(PK) 2018 role o výměře 1363 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemku p.č. 1065/2 ost.pl. v k.ú. Bohunice

- celého pozemku p.č.(PK) 2019 pastva o výměře 72 m² v k.ú. Bohunice, dle KN část pozemku p.č. 1065/2 ost.pl. v k.ú. Bohunice

- části pozemku p.č.(PK) 2359/1 role o výměře 3143 m² v k.ú. Lískovec, dle KN část pozemků p.č. 2464/29 ost.pl., 2714/3 ost.pl., 2716/3 ost.pl., 2732/3 ost.pl. a 2464/1 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice

- části pozemku p.č.(PK) 2295/1 role a části pozemku p.č.(PK) 2295/2 role o celkové výměře 864 m², oba v k.ú. Lískovec, dle KN část pozemků p.č. 2341/1 ost.pl., 1321/10 zast.pl. a 1321/25 ost.pl., vše v k.ú. Bohunice

a nemají nárok na náhradu podle ust. § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. ani podle ust. § 16 zákona č. 229/1991 Sb.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 18.12.1992 doručeným Pozemkovému úřadu města Brna (nyní Pozemkový úřad Brno, dále jen PÚ) dne 21.12.1992 uplatnila paní _____ - zast. panem JUDr. Janem Žižlavským - podle zákona č. 229/1991 Sb. a zákona č. 243/1992 Sb. nárok na vydání nemovitostí po svém bývalém manželovi panu I _____ zemř. dne 25.2.1951. Ve smyslu ust. § 9 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. vyzvala paní _____ k vydání nemovitostí povinné osoby. Předmětné podání je vedeno pod č.j. 3239/92.

Podáním ze dne 8.8.1996 převzatým téhož dne pracovníci PÚ a zapsaným do knihy došlé pošty dne 9.8.1996 pod č.j. 1815/96 uplatnily děti pana _____ z prvního manželství - paní _____, pan _____ a pan _____, všichni zast. MORAVOU BM, a.s., jmenovitě panem _____ - nárok na vydání veškerých nemovitostí pana _____ majících charakter zemědělské půdy v okrese Brno-město a Brno-venkov. Nárok byl uplatněn dle zákona č. 229/1991 Sb., ve znění zákona č. 30/1996 Sb.

K plným mocem, kterými paní _____ zplnomocnili MORAVU BM, a.s., jmenovitě pana Ing. J. _____ k uplatnění nároku podle zákona č. 229/1991 Sb. a k dalším úkonům souvisejícím s vyřízením tohoto nároku, PÚ uvádí následující. Dle ust. § 31 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je při právním úkonu možné dát se zastoupit fyzickou nebo právnickou osobou. Z odst. 2 tohoto ustanovení vyplývá, že při plné moci udělené právnické osobě vzniká právo jednat za zmocnitele statutárním orgánem této osoby, nebo osobě, které tento orgán udělí plnou moc. Statutárním orgánem společnosti MORAVA BM, a.s. se sídlem Brno, Dvořákova 13, je podle výpisu z obchodního rejstříku vedeného u Krajského obchodního soudu v Brně, oddíl B, vložka 1284, představenstvo. Dle tohoto výpisu společnost zastupuje vůči třetím osobám, před soudy a před jinými orgány v celém rozsahu představenstvo, a to buď společně všichni členové představenstva, nebo předseda, a nebo samostatně jeden člen představenstva, který k tomu byl představenstvem - předsedou písemně pověřen. Za společnost se podepisují, buď společně všichni členové představenstva, nebo společně předseda a jeden člen představenstva, a nebo samostatně jeden člen představenstva, který k tomu byl představenstvem písemně pověřen. Všichni tak činí tím způsobem, že k názvu společnosti či otisku razítka připojí svůj podpis. Předsedou představenstva byl od 1.2.1994 pan Ing. _____ k. Mimořádnou valnou hromadou společnosti MORAVA BM, a.s. ze dne 25.7.1996 byl pan Ing. _____ oprávněn přijmout plnou moc od dětí pana _____ zastupovat společnost MORAVA BM, a.s. samostatně a samostatně za společnost MORAVA BM, a.s. podepsat vše, dle plné moci, co se týká restitučních nároků dětí pana _____. Na základě uvedeného kvalifikoval PÚ předmětné plné moci ze dne 5.8.1996 a 6.8.1996 jako platné.

Vzhledem k tomu, že dohoda o vydání nemovitostí uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí mezi oprávněnou a povinnou osobou uzavřena nebyla, je v souladu s ust. § 9 odst. 9 zákona č. 229/1991 Sb. rozhodnuto dle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb.

V průběhu správního řízení byly vůči některým pracovníkům PÚ ze strany účastníků řízení vzneseny námitky podjatosti, které byly rozhodnutími zn. 1/96-RP ze dne 21.3.1996, zn. 3239/92/98-RP ze dne 10.9.1998, zn. 1815/96/3-RP ze dne 1.6.2000, zn. 1815/96/02-RP/Kp/922 ze dne 7.8.2002, zn. 1815/96/03-RP ze dne 5.9.2002 a zn. 1815/96/04-RP ze dne 17.9.2002 zamítnuty. Podrobně je o těchto námitkách a způsobu jejich vyřízení pojednáno v rozhodnutích PÚ zn. 3239/92/26-RD ze dne 16.12.2002 a zn. 3239/92/27-RBD, RN ze dne 26.3.2003.

V probíhajícím správním řízení se PÚ nejprve zabýval otázkou lhůt stanovených k uplatnění restitučních nároků.

V původním znění ust. § 13 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. byla lhůta k uplatnění restitučních nároků co do svého konce vymezena datem 31.12.1992. Zákonem č. 39/1993 Sb., který nabyl účinnosti dne 31.12.1992, byla tato lhůta prodloužena do 31.1.1993. Zákon č. 243/1992 Sb., který je vůči zákonu č. 229/1991 Sb. zákonem speciálním, vymezil ve svém ust. § 11 lhůtu k uplatnění restitučních nároků co do jejího konce datem 31.12.1992. Z uvedeného vyplývá, že restituční nárok paní Bertý Schmidtové byl uplatněn včas, a to jak podle zákona č. 229/1991 Sb., tak podle zákona č. 243/1992 Sb.

K zásahu do ustanovení o lhůtách stanovených jak v zákoně č. 229/1991 Sb., tak v zákoně č. 243/1992 Sb. došlo nálezem Ústavního soudu ČR č. 29/1996 Sb. a zákonem č. 30/1996 Sb. v souvislosti s posuzováním ústavnosti podmínky trvalého pobytu oprávněných osob na území ČSFR, resp. ČR. Tato podmínka byla společně se lhůtami stanovenými k uplatnění restitučních nároků uvedeným nálezem Ústavního soudu ČR jako protiústavní zrušena. V návaznosti na tento náleze Ústavního soudu ČR byl přijat zákon č. 30/1996 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 229/1991 Sb. a zákon č. 243/1992 Sb. Podle nového ust. § 13 odst. 5 zákona č. 229/1991 Sb. může oprávněná osoba, která do 31.1.1993 nebyla oprávněnou osobou pouze proto, že nesplňovala podmínku trvalého pobytu, uplatnit právo na vydání nemovitosti do šesti měsíců ode dne, kdy toto právo mohla uplatnit poprvé, jinak toto právo zaniká. Poprvé bylo možné právo uplatnit dne 9.2.1996 (tj. dnem, kdy nabyl účinnosti náleze Ústavního soudu ČR č. 29/1996 a zákon č. 30/1996). Podle pravidel pro počítání lhůt byl posledním dnem lhůty den 9.8.1996. Do zákona č. 243/1992 Sb. pak bylo vloženo nové ust. § 11a, které ve svém odst. 2 stanoví, že osoby, které nebyly k 31.12.1992 trvale žijící na území ČR a nebyly tedy k tomuto dni oprávněnými osobami, mohou svůj nárok uplatnit do 15.7.1996, přičemž neuplatněním práva v této lhůtě právo zanikne. V obou případech prodloužení lhůty neplatilo absolutně, ale vztahovalo se pouze na osoby, které v původních lhůtách nemohly své restituční nároky uplatnit proto, že nesplňovaly podmínku trvalého pobytu, resp. trvalého žití na území ČR. Z uvedeného vyplývá, že restituční nárok uplatněný dětmi pana Pavla Kohna, tj. paní Bettinou Stapleton, panem Thomasem Karenem a panem Felixem Kohnem, byl podle zákona č. 243/1992 Sb. uplatněn po uplynutí lhůty k tomu stanovené.

Vzhledem k tomu, že jak podle zákona č. 229/1991 Sb., tak podle zákona č. 243/1992 Sb. je jednou z podmínek kladených na oprávněné osoby státní občanství ČSFR, resp. ČR, zabýval se PÚ dále otázkou státního občanství navrhovatelů, tj. paní E
i, pana i a pana

Paní E předložila k prokázání státního občanství ČSFR, resp. ČR, občanský průkaz č. 9 vydaný Policií ČR - MŘ Brno dne 24.9.1991. Paní i, rozená i, předložila osvědčení o státním občanství ČR vystavené dne 5.8.1998 odborem matrik Obvodního úřadu Praha 1 pod č.j. V osvědčení se uvádí, že kontinuita státního občanství nebyla přerušena. Pan (dříve) předložil osvědčení o státním občanství ČR vystavené dne 23.9.1997 odborem vnitřních věcí Magistrátu města Brna pod č.j. Bajg. a dále sdělení téhož odboru ze dne 23.9.1997 zn. němž se uvádí, že se na pana pohlíží jako na osobu, která československé občanství nikdy nepozbyla. Pan F předložil osvědčení o státním občanství ČR vystavené dne 20.10.1999 odborem vnitřních věcí Magistrátu města Brna pod č.j. V osvědčení se uvádí, že pan je státním občanem ČR podle ust. § 1 odst. 1 zákona č. 193/1999 Sb., o státním

občanství některých bývalých československých státních občanů. Dle sdělení téhož odboru ze dne 18.11.1999 zn. OVV/RSOM/1188/99 pan [redacted] pozbyl české státní občanství dle zákona č. 169/1929 Sb., čl. 1, odst. 2, dne 24.9.1982, to jest dnem nabytí státního občanství USA. Státní občanství ČR znovu nabyl až dne 20.10.1999. V období od 24.6.1991 do 31.1.1993 tedy nebyl českým státním občanem.

Na základě uvedených dokladů PÚ konstatuje, že podmínka státního občanství byla splněna v případě paní E. [redacted]ové, paní [redacted]on a pana [redacted] V případě pana [redacted] na však PÚ dospěl k závěru, že jmenovaný nebyl v rozhodném období státním občanem ČSFR, resp. ČR, a není tedy oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb., ani oprávněnou osobou podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 243/1992 Sb. (Skutečnost, že pan [redacted] dne 20.10.1999 znovu nabyl státní občanství ČR, není právně relevantní, neboť pro uznání oprávněnosti restitučního nároku - a to jak podle zákona č. 229/1991 Sb., tak podle zákona č. 243/1992 Sb. - je nezbytné, aby žadatel podmínku státního občanství ČR splňoval v původních lhůtách stanovených těmito zákony k uplatnění restitučních nároků).

Dále se PÚ zabýval otázkou původního vlastnictví předmětných nemovitostí. Z výpisů z kn.vl.č. 485 a 1512 pozemkové knihy pro k.ú. Lískovec vyplývá, že pozemky p.č.(PK) 2295/1 role, 2295/2 role a 2359/1 role vlastnil podle kupních smluv ze dne 16.8.1935 a 7.2.1928 pan [redacted]n. Z výpisů z kn.vl.č. 95, 1079 a 1124 pozemkové knihy pro k.ú. Bohunice vyplývá, že pozemky p.č.(PK) 257/1 role, 284 role, 300 role, 2018 role a 2019 pastva vlastnil podle tržové smlouvy ze dne 6.8.1937 a kupních smluv ze dne 5.3.1934 a 17.4.1937 rovněž pan [redacted]n.

PÚ se dále zabýval otázkou, jakým způsobem došlo k přechodu předmětných nemovitostí do vlastnictví státu.

Z výše uvedených výpisů z pozemkové knihy PÚ zjistil, že u předmětných pozemků byl podle nařízení ze dne 29.1.1940 č. I C 3-42/40 poznamenán zábor státní policií (č.d. 897/40). Tento konfiskační akt je třeba vzhledem k ust. § 1 odst. 1 dekretu č. 5/1945 Sb., o neplatnosti některých majetko-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů, považovat za akt neplatný (viz nálezy Ústavního soudu ČR zn. IV. ÚS 259/95 ze dne 4.4.1996).

V kn.vl.č. 845 a 1512 pozemkové knihy pro k.ú. Lískovec a v kn.vl.č. 95 a 1079 pozemkové knihy pro k.ú. Bohunice je dále vyznačena konfiskace podle dekretu č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa (č.d.11468/47 a 6374/48).

V kn.vl.č. 95, 1079 a 1124 pozemkové knihy pro k.ú. Bohunice je dále pod č.d. 12076/46 zapsán vklad práva vlastnického pro firmu Moravskoslezské cihelny, n.p. Hodonín (podle § 12 a 13 dekretu č. 100/1945 Sb., vyhlášky ministra průmyslu ze dne 27.12.1945 č. 409 uveřejněné v Úředním listě RČS dne 12.2.1946, částka 25, vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7.3.1946 č. 1246 uveřejněné v úředním listě RČS dne 16.5.1946, částka 84, a výpisu z obchodního rejstříku ze dne 15.11.1946), pod č.d. 1693/47 je poznamenána stížnost pana [redacted] na do povolení vkladu práva vlastnického pro Moravskoslezské cihelny, n.p. Hodonín a pod č.d. 1293/48 je zrušen vklad práva vlastnického pro firmu Moravskoslezské cihelny, n.p. Hodonín a obnoveno vlastnické právo pro pana [redacted] (podle usnesení krajského soudu civilního v Brně ze dne 6.3.1947 č.j. R IV 119/47-1 a nejvyššího soudu ze dne 19.12.1947 č.j. R II 179/47-1).

Do správního spisu bylo doloženo osvědčení o státní spolehlivosti pana
vydané dne 26.11.1945 velvyslanectvím Československé republiky v Londýně pod č.
28085/45, osvědčení o československém státním občanství pana
23.4.1946 Národním výborem zemského hlavního města Brna pod č. 90426-46-III a
osvědčení o státní a národní spolehlivosti pana
národním výborem zemského hlavního města Brna pod č. 3597. Dále byla do správního spisu
doložena vyhláška Ústředního národního výboru zemského hlavního města Brna ze dne
22.7.1947 č.j. 141395/47-zem., kterou se označují osoby německé nebo maďarské národnosti
a kde je pod č. 15 uveden pan
Ústředního národního výboru zemského hlavního města Brna ze dne 18.8.1947 č.j.
141395/47-zem./1620 adresovaný panu
v němž se uvádí: "Rada Ústředního
národního výboru zemského hlavního města Brna se ve svém sedění dne 1.8.1947 usnesla
označiti Vás podle § 2 dekretu č. 12/1945 Sb. za osobu národnosti německé, již byl dle § 1
odst. 1 lit. a) cit. dekretu dnem účinnosti cit. dekretu, tj. dnem 23.6.1945, konfiskován bez
náhrady pro účely pozemkové reformy zemědělský majetek pozůstávající z pozemkových
parcel zapsaných v kn.vl.č. ... " (následuje výčet knihovních vložek pro jednotlivá katastrální
území, mezi nimiž jsou mj. uvedeny kn.vl.č. 485 a 1512 pro k.ú. Lískovec; kn.vl.č. 1079 pro
k.ú. Bohunice je výslovně uvedena ve výměru Krajského národního výboru v Brně č.
562-4/2-1949-IX/4 vydaném dne 15.2.1949, kterým bylo rozhodnuto o odvolání pana Pavla
Kohna proti označení za osobu německé národnosti; kn.vl.č. 95 a 1124 pro k.ú. Bohunice jsou
výslovně uvedeny v dodatečně vydaném výměru Ústředního národního výboru zemského
hlavního města Brna zn. 562-28/2-1949-XX ze dne 3.3.1949). V odůvodnění cit. výměru ze
dne 18.8.1947 č.j. 141395/47-zem./1620 se uvádí, že provedeným šetřením a na podkladě
výpisu o národnosti ze sčítacího archu ministerstva vnitra ze dne 1.12.1930 bylo zjištěno, že
se pan
n v roce 1930 přihlásil k národnosti německé, čímž splnil podmínky § 2 cit.
dekretu. Proti tomuto výměru podal pan
odvolání, v němž namítal nezákonnost a
podstatné vady řízení. Kromě toho popřel tvrzení, že by v roce 1930 sčítací arch vlastnoručně
vyplnil a podepsal. Poukázal na osvědčení o československém státním občanství ze dne
23.4.1946, výchovou svých dětí výlučně v českých školách, členství v řadě spolků sdružujících
osoby české národnosti, výlučnou podporu českých institucí, dále na své chování v I.
republice a na osvědčení o státní a národní spolehlivosti. Dále uvedl skutečnosti svědčící pro
připuštění výjimky podle § 1 odst. 2 a 3 dekretu č. 12/1945 Sb.

Výměrem č. 562-4/2-1949-IX/4 vydaným dne 15.2.1949 rozhodl Krajský národní
výbor v Brně o odvolání pana
tak, že v části směřující proti označení odvolatele
za osobu německé národnosti bylo odvolání zamítnuto a napadený výměr potvrzen. V části, v
níž byla uplatněna výjimka podle § 1 odst. 2 dekretu č. 12/1945 Sb., byla žádost postoupena
k prvoinstančnímu rozhodnutí Ústřednímu národnímu výboru jako úřadu věcně příslušnému.
V odůvodnění Krajský národní výbor v Brně mj. uvedl, že při striktním výkladu slova
"přihlásil-li se", unikl by majetek těch osob, které nebyly přítomny v domácnosti a které podle
vládního nařízení č. 86/1930 Sb. sčítací archy nepodepisovaly. Podle § 6 uvedeného vládního
nařízení byl sčítací arch povinen a výhradně oprávněn vyplnit majitel bytu nebo dospělý člen
jeho rodiny. Pokud se majitel bytu pro dočasnou nepřítomnost nemohl sčítání osobně
zúčastnit, byl povinen postarat se o to, aby byl sčítací arch správně vyplněn, a dát osobě, která
za něho sčítací arch vyplňovala, jasný příkaz, jak má být vyplněn. Proto pokládá odvolací
orgán zápis o německé národnosti ve sčítacím archu za subjektivní projev vůle odvolatele,
třebas mlčky učiněný.

Ústřední národní výbor zemského hlavního města Brna výměrem ze dne 25.4.1949 zn.
562-28/2-1949/XX rozhodl, že výjimka z konfiskace z důvodů aktivní účasti v boji za

zachování celistvosti a osvobození Československé republiky ve smyslu § 1 odst. 2 a 3 dekretu č. 12/1945 Sb. se nepřipouští. Proti tomuto výměru podal pan _____ a odvolání, v němž se opět snažil prokázat svoji aktivní účast v boji za zachování celistvosti a osvobození Československé republiky.

Ministerstvo zemědělství ve svém přípisě ze dne 23.6.1949 č.j. 26.384/49-IX/A 23, kterým Krajskému národnímu výboru v Brně postupuje k instančnímu rozhodnutí správní spisy ve věci žádosti o připuštění výjimky z konfiskace uplatněné panem _____, mj. uvádí, že podle obsahu a povahy připojeného konfiskačního spisu má za to, že v postoji a činnosti odvolatelově nelze spatřovati aktivní účast v boji za zachování celistvosti a osvobození Československé republiky ve smyslu § 1 odst. 2 a 3 dekretu č. 12/1945 Sb.

Konečné rozhodnutí ve věci učinil Krajský národní výbor v Brně, jež usnesením rady ze dne 14.11.1950 odvolání zamítl a napadený výměr ze dne 25.4.1949 o nepřipuštění výjimky z konfiskace v plném rozsahu potvrdil. V odůvodnění je mj. uvedeno, že Národní pozemkový fond, jemuž odvolání jako straně zúčastněné muselo býti dáno k vyjádření a k zaujetí stanoviska, sdělil dopisem ze dne 16.9.1949, že pro připuštění výjimky podle § 1 odst. 2 dekretu č. 12/1945 Sb. neshledává zákonných podkladů, neboť v jednání pana Pavla Kohna nelze spatřovat aktivní účast v boji za zachování celistvosti a osvobození Československé republiky.

Při hodnocení výše uvedených skutečností vyšel PÚ z názoru Ústavního soudu ČR vyjádřeného v nálezu zn. IV. ÚS 259/95 ze dne 4.4.1996, v němž se mj. uvádí: "... byl-li původní vlastník označen za osobu německé národnosti a nebyla-li u něj připuštěna výjimka podle § 1 odst. 2 dekretu č. 12/1945 Sb., potom konfiskaci podle dekretu č. 12/1945 Sb. podléhal i jeho majetek. Přitom není určující, zda se tato konfiskace administrativně promítla ve vztahu k celému zemědělskému majetku, ale postačuje, že původní vlastník byl alespoň v některých případech z hlediska dekretu č. 12/1945 Sb. kategorizován, jak tomu bylo i v projednávané věci ... I v těchto případech, vzhledem k zmíněné kategorizaci, byl totiž dán průchod účinkům přechodu veškerého majetku podléhajícího konfiskaci podle dekretu č. 12/1945 Sb., a to přímo ze zákona, bez ohledu na intabulační princip ... K uvedenému navíc třeba dodat, že zásah do majetku původního vlastníka podle dekretu č. 12/1945 Sb. časově předcházela znárodnění provedenému dekretem č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, a nejen to, že tento zásah byl svými právními účinky mnohem závažnější a drastičtější ..."

S odkazem na uvedený právní názor Ústavního soudu ČR, totiž že majetek pana Pavla Kohna podléhal konfiskaci podle dekretu č. 12/1945 Sb., dospěl PÚ k závěru, že v daném případě je nutné věc posuzovat podle zákona č. 243/1992 Sb.

Po objasnění této otázky nezbylo PÚ než konstatovat, že restituční nárok uplatněný paní _____, panem _____ a panem _____ zanikl, neboť - jak již bylo uvedeno - k jeho uplatnění došlo po lhůtě stanovené zákonem č. 243/1992 Sb., která je svou povahou lhůtou prekluzivní.

V souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. (podle něhož je oprávněnou osobou státní občan ČSFR, resp. ČR, který ztratil majetek dle dekretu č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, nebo dekretu č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, neprovinil se proti československému státu a nabyl zpět občanství podle zákona č. 245/1948 Sb., o státním občanství osob maďarské národnosti, zákona č. 194/1949 Sb., o nabývání a pozbývání československého státního

občanství, nebo zákona č. 34/1953 Sb., jímž některé osoby nabývají československého státního občanství, pokud se tak nestalo již dekretem č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské) se PÚ dále zabýval otázkou státního občanství původního vlastníka nárokových nemovitostí, pana

Do správního spisu bylo doloženo sdělení odboru vnitřních věcí Magistrátu města Brna ve věci šetření státního občanství pana a ze dne 13.6.1995 zn.

a dále potvrzení odboru vnitřních věcí Magistrátu města Brna ze dne 8.6.1996 zn.

1996, podle nichž bylo panu F československé státní občanství dle dekretu č. 33/1945 Sb. zachováno a kontinuita jeho občanství nebyla nikdy porušena. Podle názoru Ústavního soudu ČR vyjádřeného např. v nálezech zn. II. ÚS 22/94 ze dne 4.10.1995 a zn. III. ÚS 39/95 ze dne 12.10.1995 je třeba na osoby, u nichž byla dekretem č. 33/1945 Sb. vytvořena zákonná fikce o trvání státního občanství, pohlížet tak, že účinností dekretu č. 33/1945 Sb. pozbyly státního občanství, po určitou dobu nebyly státními občany, a poté na základě úředního rozhodnutí toto občanství ke dni účinnosti dekretu č. 33/1945 Sb. zpět nabyly. Kontinuita státního občanství je tedy zachována, ale pro účely restituční ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb. jsou oprávněnými osobami. K tomuto závěru lze dle Ústavního soudu ČR dospět výkladem a maiori ad minus, kdy vrací-li se dle zákona č. 243/1992 Sb. majetek těm, kdo jej podle dekretu pozbyli a byli zbaveni občanství, které následně nabyli zpět, musí být tím spíše vrácen těm, kterým nebylo nutno občanství vracet, protože je v důsledku svého určitého chování vůbec nepozbyli. Jiný výklad by zcela odporoval principům restitučních zákonů, které směřují k částečné nápravě majetkových křivd a nikoliv k odškodňování za ztrátu občanství.

Pan F dne 1 zemřel. Tato skutečnost vyplývá z jeho úmrtního listu. Účastníkem dědického řízení byla dle listin založených ve správním spise poz. manželka paní Berta Kohnová a dále tři poz. děti z prvního manželství. Paní I prokázala svými oddacími listy, že v době úmrtí pana I byla jeho manželkou a že je tedy oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 2 odst. 3 písm. c) zákona č. 243/1992 Sb. Děti pana I z prvního manželství, paní I, pan I a pan I

, uplatnily - jak již bylo uvedeno výše - svůj restituční nárok po lhůtě stanovené zákonem č. 243/1992 Sb., čímž došlo k jeho zániku. Pan I kromě toho nesplňoval další podmínku stanovenou pro oprávněné osoby, a to státní občanství ČSFR, resp. ČR.

Po prokázání oprávněnosti restitučního nároku uplatněného paní I se PÚ zabýval otázkou naturální vydatelnosti předmětných nemovitostí.

Na části pozemku p.č.(PK) 257/1 v k.ú. Bohunice (o celkové výměře 6262 m²), která je předmětem tohoto rozhodnutí, se v současnosti nachází těleso tramvajové dráhy, asfaltové komunikace, pěší komunikace, obytné panelové domy, parkoviště a nim přiléhající zeleň v zástavbě. Na části pozemku p.č.(PK) 284 v k.ú. Bohunice (o celkové výměře 4890 m²), která je předmětem tohoto rozhodnutí, se v současnosti nachází těleso tramvajové dráhy, asfaltové komunikace, pěší komunikace, obytné panelové domy, budovy technické vybavenosti, parkoviště a k nim přiléhající zeleň v zástavbě. Na části pozemku p.č.(PK) 300 v k.ú. Bohunice (o celkové výměře 4178 m²), která je předmětem tohoto rozhodnutí, se v současnosti nachází asfaltová komunikace, pěší komunikace, garáže, budova technické vybavenosti s přilehlou provozní plochou a k nim přiléhající zeleň v zástavbě. Na části pozemku p.č.(PK) 2018 v k.ú. Bohunice (o celkové výměře 1826 m²), která je předmětem tohoto rozhodnutí, se v současnosti nachází asfaltová komunikace (dálnice D1 Praha-Brno). Na pozemku p.č.(PK) 2019 v k.ú. Bohunice (o celkové výměře 72 m²) se v současnosti

nachází asfaltová komunikace (dálnice D1 Praha-Brno). Na části pozemku p.č.(PK) 2359/1 v k.ú. Lískovec, nyní k.ú. Bohunice, (o celkové výměře 4230 m²), se v současnosti nachází těleso tramvajové dráhy, pěší komunikace, nadchod nad tramvajovou dráhou a k nim přiléhající zeleň v zástavbě. Na části pozemku p.č.(PK) 2295/1 v k.ú. Lískovec, nyní k.ú. Bohunice, (o celkové výměře 1026 m²), která je předmětem tohoto rozhodnutí, se v současnosti nachází asfaltové komunikace, pěší komunikace a k nim přiléhající zeleň v zástavbě. Na části pozemku p.č.(PK) 2295/2 v k.ú. Lískovec, nyní k.ú. Bohunice, (o celkové výměře 1068 m²), která je předmětem tohoto rozhodnutí, se v současnosti nachází asfaltové komunikace, pěší komunikace a k nim přiléhající zeleň v zástavbě.

Z uvedeného vyplývá, že popsané nemovitosti, resp. jejich části, byly po přechodu do vlastnictví státu zastavěny, resp. se staly plochami bezprostředně souvisejícími se stavbami a nezbytně nutnými k jejich provozu, a jejich vydání tedy brání překážka dle ust. § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 229/1991 Sb.

Pokud se jedná o část pozemku p.č.(PK) 300 v k.ú. Bohunice, na níž se v současnosti nacházejí garáže, brání jejímu vydání překážka dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 229/1991 Sb., neboť k pozemkům pod garážemi bylo dle údajů katastru nemovitostí zřízeno právo osobního užívání.

Na závěr PÚ uvádí, že paní J. byla rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 23.8.1999 č.j. I. zbavena způsobilosti k právním úkonům. Jejím opatrovníkem byl podle listiny o ustanovení opatrovníka ze dne 16.9.1999 č.j. ustanoven pan J. Na základě plné moci ze dne 3.4.2003 je paní J. probíhajícím správním řízením zastoupena panem JUDr. Filipem Horákem. Paní J. 30.1.2003, 13.1.2003 a 9.1.2003 v probíhajícím správním řízení zastoupení panem Vratislavem Pechotou.

Účastníkům řízení byla dopisem ze dne 7.11.2003 dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, způsobem jejich zjištění, příp. navrhnout jejich doplnění. Ve stanovené lhůtě nebyly PÚ sděleny žádné připomínky.

S ohledem na popsané skutečnosti bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku. Ohledně zbývajících částí pozemků p.č.(PK) 257/1, 284, 300 a 2018 v k.ú. Bohunice a pozemků p.č.(PK) 2295/1, 2295/2 a 2359/1 v k.ú. Lískovec bylo rozhodnuto samostatně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 52 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení). Ten, kdo tvrdí, že byl ve svých právech tímto rozhodnutím dotčen, může podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí žalobu k soudu podle § 246 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Ladislav Vejvoda
Ing. Ladislav Vejvoda
ředitel Pozemkového úřadu Brno

Na vědomí:

Po právní moci rozhodnutí:

- MZe, Zemědělská agentura Brno, Kotlářská 53, Brno
- vlastní 3x